31999D0093

DECYZJA KOMISJI
z dnia 25 stycznia 1999 r.
w sprawie procedury zaświadczania zgodności wyrobów budowlanych zgodnie z art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w zakresie drzwi, okien, okiennic, żaluzji, bram i powiązanych z nimi okuć budowlanych

(notyfikowana jako dokument nr C(1999) 117)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(1999/93/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych [1], zmienioną dyrektywą 93/68/EWG [2], w szczególności jej art. 13 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

Komisja jest zobowiązana wybrać pomiędzy dwoma procedurami zaświadczania zgodności wyrobu, przewidzianymi w art. 13 ust. 3 dyrektywy 89/106/EWG „możliwie najmniej uciążliwą procedurę zgodną z wymogami dotyczącymi bezpieczeństwa"; oznacza to, że niezbędne jest podjęcie decyzji dla danego wyrobu lub rodziny wyrobów, czy obecność systemu fabrycznej kontroli produkcji, za który odpowiedzialność ponosi producent, jest koniecznym i wystarczającym warunkiem do zaświadczania zgodności oraz czy z przyczyn dotyczących zachowania zgodności z kryteriami wspomnianymi w art. 13 ust. 4 wymagana jest interwencja zatwierdzonej jednostki certyfikującej;

artykuł 13 ust. 4 wymaga, aby określona w ten sposób procedura była wskazana w mandatach i w specyfikacjach technicznych; z tego powodu wymagane jest zdefiniowanie wyrobu lub rodziny wyrobów w sposób wykorzystywany w mandatach i specyfikacjach technicznych;

obie procedury przewidziane w art. 13 ust. 3 są opisane szczegółowo w załączniku III do dyrektywy 89/106/EWG; dlatego też niezbędne jest jasne zdefiniowanie metod, przy pomocy których te dwie procedury mają być wprowadzane w życie dla każdego wyrobu lub rodziny wyrobów, w odniesieniu do załącznika III, z uwagi na fakt, że załącznik II daje preferencje niektórym systemom;

procedura określona w art. 13 ust. 3 lit. a) odpowiada systemom przedstawionym w pierwszej możliwości, bez stałego nadzoru, oraz w możliwości drugiej i trzeciej przedstawionej w załączniku III sekcja 2 ii), a procedura określona w art. 13 ust. 3 lit. b), odpowiada systemom przedstawionym w załączniku III sekcja 2 i) oraz w pierwszej możliwości, z nadzorem stałym, w załączniku III, sekcja 2 ii);

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Budownictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodność wyrobu i rodziny wyrobów wymienionych w załączniku I zaświadcza się z zastosowaniem procedury, na mocy której producent jako jedyna osoba odpowiedzialna za system fabrycznej kontroli produkcji zapewnia, że wyrób jest zgodny z odpowiednimi specyfikacjami technicznymi.

Artykuł 2

Zgodność wyrobów wymienionych w załączniku II zaświadcza się z zastosowaniem procedury, zgodnie z którą, oprócz systemu fabrycznej kontroli produkcji przez producenta, w ocenę i nadzór nad kontrolą produkcji lub samym wyrobem zaangażowana jest zatwierdzona jednostka certyfikująca.

[1] Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 12.
[2] Dz.U. L 220 z 30.8.1993, str. 1.

Artykuł 3

Procedurę zaświadczania zgodności określoną w załączniku III wskazuje się w mandatach dotyczących wytycznych dla europejskich zatwierdzeń technicznych.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 stycznia 1999 r.

W imieniu Komisji

Martin BANGEMANN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Drzwi i bramy (z przymocowanymi okuciami lub bez):

— tylko do komunikacji wewnętrznej,

— do innych wymienionych specyficznych celów zastosowań i/lub zastosowań podlegających specjalnym wymaganiom, w szczególności ze względu na hałas, energię, szczelność i bezpieczeństwo użytkowania, innych niż wymienione w załączniku II do niniejszej decyzji.

Okna (z przymocowanymi okuciami lub bez):

— do innych celów zastosowań niż podane w załączniku II do niniejszej decyzji.

Okiennice i żaluzje (z przymocowanymi okuciami lub bez):

— do zastosowania zewnętrznego.

ZAŁĄCZNIK II

Drzwi i bramy (z przymocowanymi okuciami lub bez):

— do stosowania w przegradzaniu ognia/dymu i na drogach ewakuacyjnych.

Okna (z przymocowanymi okuciami lub bez):

— do stosowania w przegradzaniu ognia/dymu i na drogach ewakuacyjnych.

Okucia budowlane do drzwi i bram:

— do stosowania w przegradzaniu ognia/dymu i na drogach ewakuacyjnych.

ZAŁĄCZNIK III

RODZINA WYROBÓW

DRZWI, OKNA, OKIENNICE, ŻALUZJE, BRAMY I POWIĄZANE Z NIMI OKUCIA BUDOWLANE (1/1)

1. **Systemy zaświadczania zgodności**

Dla wyrobu(-ów) i jego (ich) zamierzonego(-ych) zastosowania(-ań), wyszczególnionych poniżej, wnosi się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego/Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki CEN/CENELEC o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczania zgodności w stosownych normach zharmonizowanych:

Wyrób (wyroby)	Cel zastosowania (zastosowań)	Poziom(-y) lub klasa(-y)	System(-y) zaświadczania zgodności
Drzwi i bramy (z przymocowanymi okuciami lub bez)	przegradzanie ognia/dymu i na drogach ewakuacyjnych	–	1
	inne wymienione specyficzne zastosowania i/lub zastosowania podlegające innym specyficznym wymaganiom, w szczególności takim jak hałas, energia, szczelność i bezpieczeństwo użytkowania	–	3
	tylko dla komunikacji wewnętrznej	–	4
Okucia budowlane do drzwi i bram	przegradzanie ognia/dymu i na drogach ewakuacyjnych	–	1
Okna (z przymocowanymi okuciami lub bez)	przegradzanie ognia/dymu i na drogach ewakuacyjnych	–	1
	wszystkie inne	–	3
Okiennice i żaluzje (z przymocowanymi okuciami lub bez)	zastosowanie zewnętrzne	–	4

System 1: Patrz dyrektywa 89/106/EWG, załącznik III sekcja 2 i), bez kontroli próbek losowych.
System 3: Patrz dyrektywa 89/106/EWG, załącznik III sekcja 2 ii), możliwość druga.
System 4: Patrz dyrektywa 89/106/EWG, załącznik III sekcja 2 ii), możliwość trzecia.

Specyfikacja systemu zaświadczania zgodności powinna być tak dobrana, aby system ten mógł być wprowadzany w życie nawet wówczas, gdy ustalenie niektórych właściwości użytkowych wyrobu nie jest konieczne, z uwagi na fakt, że co najmniej jedno Państwo Członkowskie w ogóle nie posiada wymogów prawnych dotyczących właściwości wyrobu (patrz art. 2 ust. 1 dyrektywy 89/109/EWG oraz, gdy to właściwe, pkt 1.2.3 dokumentów interpretacyjnych). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia charakterystyki wyrobu, jeśli nie życzy on sobie przedkładać deklaracji dotyczących właściwości produktu w tym zakresie.